

Honingopbrengst (3)

Willen we werkelijk hoge honingopbrengsten van onze bijenvolken? Zo ja, dan moeten we daar rekening mee houden in onze bedrijfsvoering. We moeten dus zeker nooit zo maar op goed geluk de kast openen, zonder goed te weten wat we gaan doen. Er wordt nogal wat gerommeld. Als we de volken gaan controleren moeten we goed weten wat we gaan doen. Door eerst op de kastkaart en de vliegplank te kijken kunnen we al veel te weten komen. Ook het weer, de dracht en het jaargetijde geven ons informatie.

Als we te veel en te lang in de volken werken, verstoren we te veel en wordt die dag en soms ook nog de volgende dag het halen verhinderd. Dit kan bij zeer goede dracht wel tien tot vijftien kilo schelen en dit zijn geen overdreven hoeveelheden. Ook het broednest uit elkaar halen, bijvoorbeeld omhangen en al het andere wat sommige imkers al niet weten te bedenken, is uit den boze. 'Imkers, denk niet dat je het beter weet dan de bijen, ze houden de bolvorm van het broednest niet voor niets aan'. Zorg ook dat de raten in zeer goede staat zijn, dus wees niet te zuinig met kunstraat. Ondanks de ruime broedruimte die we de volken geven, wil dat nog lang niet altijd zeggen dat de volken die ook volledig kunnen benutten. Er worden fouten gemaakt die de imker vaak aan de bijen toeschrijft. Is er niet ruim voldoende voer aanwezig dan is dit een fout van de imker en niet van de bijen, maar het volk zal dan niet tot voldoende groei komen. Te laat ruimte geven als er goede dracht is, heeft dikwijls tot gevolg dat grote delen van het broednest verloren gaan doordat cellen met eitjes en geïmagineerde cellen volgedragen worden met nectar. Deze eitjes zijn dan verloren en de moeder kan niet meer leggen wegens gebrek aan lege cellen. Houdt dit maar een week aan met 3.000 eitjes per dag, dan is dat na 40 dagen 20.000 haalbijen minder. Ook hoort men dikwijls dat ze te veel stuifmeel hebben gehaald. Hele planken met stuifmeel ziet men dan tegen het broednest dat daardoor zeer beperkt wordt. Ook dit is een fout van de imker, meestal zonder dat hij het zelf beseft. Hij heeft dan een minder goede moeder in het volk met onvoldoende legcapaciteit, bijvoorbeeld een redcelmoeder, een moeder van stille moederwisseling of een fout opgekweekte moeder. Deze zijn geen van allen opgegroeid onder ideale omstandigheden, ze moeten dan snel vervangen worden door een zeer goede

moeder. We moeten dus steeds zorgen dat we voldoende jonge moeders in voorraad hebben. Dus tijdig met koninginnetelt beginnen, want ook dit is een belangrijk onderdeel van de bijenteelt, dat door de Aalstermethode zeer verwaarloosd is. Men denkt vaak, dat het wel in orde is als er maar een koningin in het volk zit. Ook in dit onderdeel van de bijenteelt moet nog veel veranderen, er worden nog te veel fouten gemaakt wegens gebrek aan kennis. De kennis die er is moet niet bij een kleine groep van imkers blijven, maar moet elke imker gaan beheersen, alleen of in groepen.

Het echte selectiewerk kan men wel overlaten aan enkele imkers, want dat is voor de doorsnee-imker niet mogelijk, maar men moet wel over goed omklarf-materiaal kunnen beschikken. Dit kan zeer goed via omklarfdagen en via imkers waar geselecteerde moeders aanwezig zijn. Hieraan wordt steeds meer aandacht besteed door rasverenigingen (Carnica, Buckfast) en in de toekomst mijns inziens het meest door de Buckfast Belangen Verenigd. Laat de jonge moeders bevruchten in de bekende driersaamskastjes, deze voldoen beter dan de Kirchhainer- of de Apidea- en Einwabekastjes, deze kleine kastjes geven geen optimale moeders. Jonge moeders moeten uitlopen in sterke volkjes, met ruim voldoende voer zowel honing als stuifmeel. De doppen moeten aangetrokken worden in sterke starters of sterke moederloze volken en verder verzorgd worden in zeer sterke volken. Hierop kom ik een volgende keer terug, want ook hierover komen steeds meer nieuwe inzichten naar voren.

